

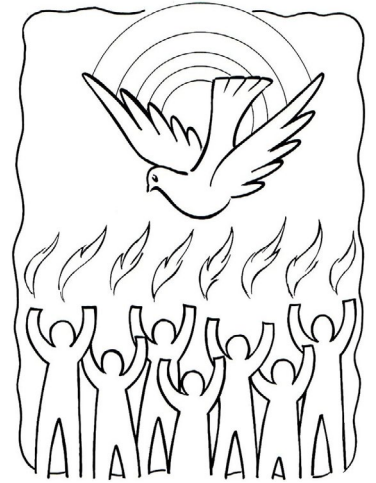
Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mieli Prisikėlimo vilties dalininkai,

Velykinis laikotarpis yra ilgesnis negu gavėnios. Tuo Bažnyčia nori pasakyti, kad mūsų tikėjimas turi būti labiau paženklintas džiaugsmo ir vilties negu kaltės ir atgailos. Nejmanoma išvengti nei vieno, nei kito, bet pusiausvyra turi būti išlaikoma džiaugsmo naudai. Vis dar esame liturginiame velykiniame laikotarpyje, kurį užbaigsime gegužės 15 dieną, švęsdami Bažnyčios gimtadienį – Šventosios Dvasios atsiuntimą (Sekmines).

Kad galėtume būti tikėjimo, vilties, prisikėlimo, džiaugsmo žmonėmis, reikia savyje turėti Dievo Dvasios. Apaštalas Paulius antrajame laiške korintiečiams rašo: „šita lobį mes nešiojamės moliniuose induose“ (plg. 2 Kor 4, 7). Tokia yra tikroji tiesa apie žmogų: esame trapūs moliniai indai, tačiau savyje talpiname Dievo Dvasios didybę. O jeigu esame indai ir juose nesinešiojame Dievo Dvasios, kuo tuomet užpildome savo indų turinį? Pasaulio dvasia: turtų troškimu, nepasotinamu malonumų ir pramogų ieškojimu, baime pasiduoti bodesiui ir beprasmybei. Tikrai turime ir reikia melsti, kad mumyse būtų išlieta kuo daugiau Dievo Dvasios. Tada ir mes būsime kitokie, ir mūsų tikėjimo bendruomenė, ir galų gale pasaulis pasikeis, nes jame keisis žmogaus vidinės nuostatos ir aspiracijos. Gailestingumo metuose nebijokime savo silpnumo, ribotumo, menkumo ir nuodėmingumo. Jeigu visa tai atpažinę ir pripažinę atnešime Viešpačiui Dievui, paaiškės, kad tai netrukdo būti Jo mylimiems ir apkabintiems.

Sušilus orams baziliką, kaip Gailestingumo duris atvėrusią šventovę, lankys vis daugiau piligrimų. Neužmirškime būti svetingais, dėmesingais, paslaugiais, nes esame kviečiami ne tik naudotis Dievo Gailestingumu, bet ir būti jo regimais ir juntamais įrankiais. Tikiuosi, kad dabartinėje klebonijoje atsirasiantis Krekenavos piligrimų centras, klebonui išsikėlus gyventi į altarijos pastatą, bus puiki vieta ir piligrimams, ir Krekenavos apylinkių lankytojams patirti mūsų tikėjimo bendruomenės svetingumą pasiūlant puodelį kavos ar arbatos bei galimybę pernaktoti.

Kaip tą tarnystę organizuosime, dar nėra tiksliai žinoma, tačiau jau dabar svarbu įsivardinti tikruosius poreikius ir ieškoti mūsų bendruomenėje būdų bei žmonių į juos atliepti. Laukiu bet kokių pasiūlymų, kaip galėtume organizuoti piligrimų ir Krekenavos lankytojų kad ir minimalų maitinimą, nes liūdna, kad pravažiuojant virš 20 000 žmonių, nėra kur sustoti kavos ar arbatos puodeliui ir suvalgyti bandelę ar kokį kitą skanėstą. Viskas, kas nauja, iš pradžių gali gąsdinti, tačiau kažkam, kas Dievo Dvasios yra paragintas, reikia išdrįsti ir pradėti. Svarbiausia gailestingumo praktiškai patiriama patirtis yra susitikimas: Dievo su žmogumi, žmogaus su žmogumi. Mūsų tikėjimo patirčiai niekada neužteko ir neužteks aukštų bazilikos bokštų, paaukuotų altorių ar paveikslų, iškilmingų ir gerai organizuotų liturginių apeigų. Vis greitėjančiame susvetimėjimo ir individualizmo laikmetyje pasirodys, kad didžiausia žmogiško gyvenimo ir sugyvenimo patirtis yra žmogaus kalbėjimasis su žmogumi, rankos ištiesimas, žvilgsnis, šypsena ir atjauta.

Viena iš gailestingumo apraiškų bus mano pagalba mieste esančioms bažnyčioms ir kunigams. Jau kurį laiką pastebėjau, kad mūsų kaimiškoje bendruomenėje nebeliko didelio poreikio kasdienams šv. Mišioms. Ta karta, kuri buvo prie jų pripratusi, palengva palieka mus ir iškeliauja į amžinojo Tėvo namus, o naujoji puikiai tenkinasi penktadienio, šeštadienio ir sekmadienio šv. Mišiomis. Nebe vieną mėnesį Krekenavos bazilikoje šv. Mišias aukojau kartu su parapijos personalo darbuotojais. Niekam nepriekaištauju, tik matau ir jaučiu Dvasios vedimą, kad miesto parapijose yra didžiulis kasdienių šv. Mišių poreikis, nes ten kasdien laidojama po du tris ir daugiau žmonių, lydima į kapines, atliekami kiti patarnavimai, ir vis mažėjantis dar galinčių dirbti miesto kunigų skaičius su džiaugsmu priimtų pagalbą iš rajone esančių kunigų. Todėl Krekenavos parapijoje nuo balandžio 17 dienos šv. Mišios bus aukojamos penktadieniais 18 val. (kartu su vaikais ir jaunimu), šeštadieniais ir sekmadieniais 12 val. Proginės ir laidotuvių šv. Mišios – 12 val., išskyrus pirmadienius. Šv. Mišios sudėtine intencija už mūsų mirusiuosius bus aukojamos antrąjį mėnesio šeštadienį. Tikiuosi iš jūsų visų supratingumo ir geranoriškumo. Be to, Krekenavos bazilikoje bus vykdomi elektros instaliacijos, žaibosaugos, apsauginės ir gaisrinės signalizacijos sistemų įrengimo bei remonto darbai, todėl sumažėjęs oficialių Mišių skaičius padės tuos darbus lengviau ir netrukdamt mūsų maldai įgyvendinti.

Daug kas taip, kaip buvo, būti nebepali, nes keičiasi ir laikai, ir aplinkybės, ir, svarbiausia, galimybės. Neužmirškime melstis už pašaukimus, kad turėtume kuo daugiau kunigų, kurie galėtų atlikti ne vien sakramentinę tarnystę (aukoti šv. Mišias, teikti sakramentus, laidoti), bet turėtų jėgų ir laiko užsiimti žmonių dvasiniu ugdymu ir sielovada.

Paskutiniame parapijos pastoracinės ir ekonominės tarybų posėdyje aptarėme sielovadinio ugdymosi programą ir kviečiame visus dalyvauti kasmėnesiniuose mokymuose, kuriuose geriau susipažinsime su mūsų tikėjimo bendruomenės misija, vizija, tikslais ir jų įgyvendinimo galimybėmis. Artimiausias susitikimas – balandžio 17 d. po šv. Mišių parapijos namuose. Kviečiame dalyvauti ir išklausti Horsto Šulco paskaitą apie aptarnavimą.

Atgaivinti Šventosios Dvasios dosnaus išsiliejimo mūsų širdyse ir gyvenimuose, išlikime Gailestingąjo Dievo ir Motinos Marijos vaikais.

Jūsų klebonas kun. Gediminas

KOVO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rita Juozėnaitė

Kartu su pamažėle iš miego bundančia gamta ir parapijos bendruomenė pamažu „budinasi“, ruošė savo namus, baziliką ir, be abejonės, širdis svarbiausiai metų šventei – Kristaus Prisikėlimui. Žvilgtelkime į šią gražią kovo mėnesio kelionę.

Kovo 4 diena, penktadienis, – šv. Kazimiero – Lietuvos ir kartu Panevėžio vyskupijos globėjo – iškilmė. Ta proga parapijos vaikai ir jaunimas su klebonu kun. Gediminu išvyko į Panevėžį, kur dalyvavo 18 val. šv. Mišiose ir procesijoje katedroje, o po jų, suvalgę savo keptus keksiukus, sumuštinis ir kitokius skanėstus, išskubėjo į kino centrą „Garsas“ žiūrėti vos pasirodžiusio filmo „Pirmasis Dievo Gailestingumo paveikslas“. Per daugiau nei dvi valandas visi žiūrėtojai buvo netikėtai išsamiai supažindinti su paveikslo, kurio kopiją turime ir mūsų bazilikoje, istorija. Ją tikriausiai ir sapnavo kai kurie, užsnūdę vėlyvoje kelionėje namo.

Kovo 5 ir 6 dienomis, šeštadienį ir sekmadienį, parapijos namuose vyko vaikų, besiruošiančių Pirmajai Šv. Komunijai, savaitgalis – šių vaikų gavėnios rekolekcijos. Svarbiausias savaitgalio tikslas buvo peržvelgti tai, ką jau yra išmokę, ir labiau įsitraukti į Bažnyčios susikaupimo bei atgailos laiką, ruošiantis Jėzaus Kristaus mirties ir Prisikėlimo – šventų Velykų – šventei. Todėl beveik visos veiklos ir buvo skirtos šių tikslų pasiekimui. Pokalbio su parapijos klebonu kun. Gediminu metu savaitgalio dalyviai galėjo gauti atsakymus į visus juos dominančius ar kitus svarbius klausimus. Daug laiko buvo skirta pasiruošimui Atgailos (Sutaikinimo) sakramentui. Abi dienas vaikai dalyvavo šv. Mišiose, įsitraukė į ministrantų ir skaitovų tarnystes, taip pat ėjo Kryžiaus kelyje, patys skaitydami Kryžiaus kelio stočių apmąstymus. Tęsdami pasiruošimo Pirmajai Šv. Komunijai programą, mokėsi kasdieninio maldų ritmo. Pirmosios dienos vakare visi varžėsi „Aukšinio proto“ konkurse, o sekmadienio rytą džiaugėsi galėdami savo maldomis ir giesmėmis pasveikinti Jėzų Švč. Sakramento adoracijos bazilikoje metu.

Taip pat kovo 5 dieną dalis parapijos jaunimo dalyvavo Zarasuose vykusioje Panevėžio vyskupijos jaunimo dienoje „Gailestingas man ir visam pasauliui“, kur su kitais vyskupijos jaunuoliais atliko gailestingumo darbus, ėjo Kryžiaus kelią, dalyvavo šv. Mišiose, tuo pačiu turėjo progą pasidžiaugti kalvotu ir ežeringu Lietuvos kraštovaizdžiu. O kovo 6 d. prasidėjo ir gavėnios blusų turgus. Per visą laikotarpį iki pat kovo 20 d. už reikalingus ar tiesiog „sugundžiusius“ daiktus turgelio lankytojai paaukojo 625 Eur. Šie pinigai tapo dideliu prisidėjimu prie sumos, reikalingos „Vilties“ salės grindims įrengti. Dėkojame parapijos „Caritui“ už svarbią kovo mėnesio

tarnystę, organizuojant blusų turgų.

Kovo 9 dieną, trečiadienį, įvyko ilgai planuotas didysis raštinės kraustymas iš klebonijos į naujas patalpas parapijos namuose. Pro duris (o kas netilpo – ir per langus) keliavo stalai, spintos, popieriai, knygos, vienintelė dar gyva gelė ir kiti turtai, kurių tokiais atvejais norisi turėti kuo mažiau... Visus, kurie dar nebuvote naujojoje raštinėje, kviečiame apsilankyti!

Kovo 10 dieną, ketvirtadienį, dalis parapijiečių skubėjo į kaimyninę Upytės bažnyčią, kurioje, artėjančios Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dienos proga, koncertavo poetas, publicistas, teatro ir kino režisierius, vaikų rašytojas Vytautas V. Landsbergis. Kovo 11 d., penktadienį, vakarinėse šv. Mišiose bazilikoje vaikai ir jaunimas kartu su šauliais ir kitais pamaldų dalyviais meldėsi už Tėvynę Lietuvą.

Kovo 15 dieną, antradienį, kaip įprasta, šventėme kasmėnesinius Švč. M. Marijos atlaidus su gausiu piligrimų būriu, nuo kurio šaltais žiemos mėnesiais jau buvome atpratę. Po dvejų šv. Mišių ir adoracijos kartu su J. E. vysk. Jonu Kaunecku visi rinkomės į parapijos namus bendrystei skanaujant Rasos išvirtą gardžią sriubą. Tą pačią dieną vakare į parapijos namus rinkosi pastoracinė ir ekonominė parapijos tarybos aptarti gausybę susikaupusių klausimų bei išklausti klebono iš lyderystės konferencijos atsivežtą paskaitą. Parapijos personalo pareigos, savanorystės parapijoje, piligrimų centro veikla, parapijos lankymo ir kiti klausimai pareikalavo trijų karštos diskusijos valandų.

Kovo 20 dieną, sekmadienį, netikėtai grįžus žiemos baltumui, šventėme Verbas. Po šv. Mišių jaunimas kvietė pamaldų dalyvius paaukoti jų kelionei į Krokovoje vykiančias Pasaulio jaunimo dienas, o visi norintys per sniegą pėdino paskutinį kartą pasižvalgyti blusturgyje: bene kas naujo ar „pražiopsoto“...

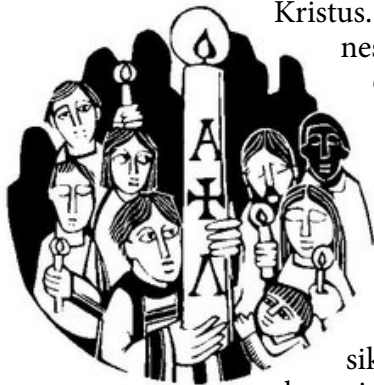
Kovo 24–26 dienos – Didysis tridienis. Kovo 24 diena – Didysis ketvirtadienis. Bazilikoje – Paskutinės vakarienės šv. Mišios su galingu „Gloria“ skambant varpams ir vargonams, o šiems užgavėjus – su tarnystės dvasia kojų plovime ir procesijoje į garbinimo altorių nešamu Švenčiausiuoju. Kovo 25 diena – Didysis penktadienis. Kristaus Kančios pamaldos su be garso per baziliką plaukiančia tyliu kunigo ir patarnautojų procesija, Šventojo Kryžiaus garbinimu, iškilinga visuotinė malda, procesija į Kristaus kapą. Ir finale – Didysis Šeštadienis su ugnies ir vandens šventinimu, iškilingu velykiniu šlovinimu, didingais sukūrimo ir išganymo istorijos įvykiais iki pat svarbiausiojo – Kristaus Prisikėlimo. Taip, šių iškilingų pamaldų metu prisikėlė

KVIEČIAME GAILESTINGUMO METŲ PILIGRIMYSTEI!

Ypatingasis Gailestingumo jubiliejus suteikia progą pelnyti visuotinius atlaidus aplankant Gailestingumo metų šventoves Lietuvoje. Viena tokių šventovių yra ir Krekenavos bazilika. Piligrimo pasą galite gauti sekmadieniais bazilikos gale, nuo antradienio iki šeštadienio – raštinėje darbo valandomis. Antspaudą ir piligrimystės intencijų knygą rasite bazilikos gale.

Bazilika atidaryta nuo antradienio iki sekmadienio nuo 9 iki 18 val. (vasaros laiku – nuo 9 iki 20 val.).

Kristus. Prisikėlė net ir tiems, kurie nesulaukė pamaldų pabaigos, o gal net ir vidurio. Pamaldose dalyvavo ir atstovai iš Vadaktėlių bei Upytės, kurie atvežė pašventinimui šių parapijų velykines žvakes. ALELIUJA! – galiausiai džiūgavo širdys visų, po pamaldų stipriais apsikabinimais sveikinusių savo brangius bičiulius ir artimuosius.

Kovo 27 dieną, sekmadienį, šiaip ne taip, gailėdami persukę valandą į priekį, susirinkome, kaip klebonas kartais tarsteli, „pažadinti“ naktį prisikėlusio Kristaus. Pažadino „kaip reikalas“: ne tik ypatingai gausiai dalyvaudami šv. Mišiose ir procesijoje Krekenavoje, bet dar ir į Vadaktėlius nuvykome. Juose baigėsi keturias dienas trukusi nuoširdi ir graži klier. Gedimino iš Vilniaus Šv. Juozapo kunigų seminarijos tarnystė Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijose.

Kovo 28 dieną, pirmadienį, jaunimas išsimiegojo ir popiet išvyko į Panevėžio katedrą dalyvauti labdaros renginyje. Jame vyskupijos jaunuoliai, norintys vykti į Pasaulio jaunimo dienas, dovanojo šventės dalyviams savo talentus ir kvietė savo auka prisidėti, kad būtų sumažintas PJD dalyvio mokestis. Mūsų jaunimas prisistatė šventės svečiams jaukiu Svajonės specialiai renginiui sukurtu ir režisuotu spektakliu. Vėliau svečiai ir dalyviai meldėsi šv. Mišiose, aukojamose J. E. Kauno arkivyskupo Liongino Virbalo.

PARODA

Krekenavos parapijos namuose veikia Dievo Apvaizdos seserų kongregacijos sesers Loretos 1996–2012 m. piligriminių kelionių vaizdų paroda. Kviečiame apsilankyti!

Už pagalbą ACIES šventės pravedimui dėkoju Marijos legiono sesėms Bronislavai, Stasei, Gemai, broliui Vincui, jaunimo atstovams Samantai, Žilvijai ir Kęstučiui L. Už dainas – Naujarodžių ansamblui „Žėlupė“ ir vadovei Sigitai Čekavičienei.

Marijos legiono „Malonių versmė“ prezidiumo pirmininkė Aldona Juozapaitienė

PADĖKA

IKI GEGUŽĖS 1 DIENOS VIS DAR GALITE SKIRTI 2 % GPM

2015 metais skirdami 2 % gyventojų pajamų mokesčio Krekenavos parapiją parėmėte 1 411 Eur (palyginimui 2014 m. – 1 835 Eur), Upytės parapiją – 241 Eur (2014 m. – 108 Eur), Vadaktėlių parapiją – 46 Eur (2014 m. – 12 Eur). Esame nuoširdžiai dėkingi už šią paramą ir kviečiame 2 % GPM skirti ir 2016 metais. Tai galite padaryti keliais būdais:

Internetinės bankininkystės pagalba prisijungdami prie Valstybinės mokesčių inspekcijos EDS ir užpildydami FR0512 formą. Šiuo atveju jums tereikės žinoti parapijos, kuriai norite skirti paramą, juridinio asmens kodą:

- Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija – 191260418
- Upytės Šv. Karolio Boromiejaus parapija – 191261858
- Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapija – 191262198

Užpildydami FR0512 formą ranka. Krekenavos parapijoje tai galite padaryti antradieniais–šeštadieniais 9–15 val. parapijos raštinėje, o sekmadieniais – prieš ir po šv. Mišių bazilikos gale. Upytės parapijoje dėl formos užpildymo kreipkitės į s. Ingą Margevičiūtę, Vadaktėlių parapijoje – į zakristijoną Kęstutį Lapiniauską. Atvykdami užpildyti formos turėkite asmens dokumentą.

Ištrauka iš *Michael White* ir *Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

9. Statyti nuo apačios

„Taigi jūs, Dievo išrinktieji, šventieji ir numylėtiniai, apsivilkite nuoširdžiu gailestingumu, gerumu, nuolankumu, romumu ir kantrumu. Būkite vieni kitiems pakantūs ir atleiskite vieni kitiems, jei vienas prieš kitą turite skundą. Kaip Viešpats jums atleido, taip ir jūs atleiskite. Viršum viso šito tebūna meilė, kuri yra tobulumo raištis.“ (Kol 3, 12–14)

Galime kaltinti 225 kanalus, kuriuos matome per kabelinę televiziją. O galbūt jūsų prigrūstą tvarkaraštį ir vaikų užklausinę veiklą; galbūt dėl to kaltas neperstojamas judėjimas ir baisingos automobilių spūstys; ir nepamirškime nepertraukiamo išblaškymo, atrodo, visur mus supančiuose ekranuose, kurie bombarduoja mus visokia informacija: naudinga ir nenaudinga. Kokia bebūtų priežastis, amerikiečiai yra vis labiau ir labiau atitrūkę nuo bendruomenės jausmo. Ir be neišvengiamo vienišumo ir izoliacijos, kurią patiriame, gali būti dar baisesnių tokio gyvenimo pasekmių. Savo nuostabioje knygoje „Bowling alone“ („Žaisti boulingą vienam“) Robert D. Putnam teigia: „Mūsų augantis socialinio kapitalo deficitas trikdo švietimo išpildymą, saugias kaimynystes, tinkamą mokesčių surinkimą, demokratinį atsaką, kasdienį sąžiningumą ir netgi mūsų sveikatą ir laimę.“

Pagrindinė problema yra tai, kad mes esame sukurti santykiams. Suprasti tai reikėtų pažodžiui: „Viešpats Dievas tarė: negera žmogui būti vienam“ (Pr 2, 18). Mums reikia santykių, ir mes jų ieškom dirbtiniu būdu – jeigu negalime jų rasti tikrų – kaip kad Facebook fenomenas dramatiškai pademonstruoja. Mes esame sukurti santykiams, nes Dievas mus tokius sukūrė. Ir Šventasis Raštas kalba, kad mūsų bendrakeiviai neišvengiamai darys įtaką mūsų gyvenimo kokybei ir kryptim.

„Bendrauk su išmintingu, ir tapsi išmintingas, o kvailųjų bičiulis pateks į bėdą“ (Pat 13, 20).

Jeigu patikrintumėte savo asmeninę istoriją, atrastumėte, kad ta istorija yra apie santykius. Mes augame, vystomės ir keičiamės su kitais. Ir kokį kelią bepasirinktume, jeigu norime būti sėkmingi, mums reikės draugų pagalbos ir padrąsinimo. Taip veikia gyvenimas. Ir tai, kas teisinga apie gyvenimą apskritai, yra teisinga ir apie tikėjimo gyvenimą. Jis taip pat yra apie santykius.

Tomas: *Žvelgdamas į savo paties istoriją matau, kad man pasisekė, jog mano tėvai ir seneliai buvo geras tikėjimo pavyzdys, lygiai taip pat pasisekė ir gauti rimtą katalikišką išsilavinimą. Tačiau mano tikėjimas tapo gyva ir aktyvia mano gyvenimo dalimi tik tada, kai susitikau su savo būsima žmona. Mijoje aš sutikau kažką, su kuo galiu kalbėtis ir dalintis savo tikėjimu, jaustis prieš ją atsakingu ir augti.*

ASMENIŠKAS, BET NE PRIVATUS

Krikščioniškas tikėjimas neabejotinai yra palaikomas *asmenišku* būdu, bet ne *privačiu*. Tai matome nuo pat pradžių, kai Jėzus pašaukė dvylika apaštalų gyventi ir veikti kartu. Lygiai taip Apaštalų darbuose skaitome, kad Bažnyčios gyvenimas buvo *bendras* gyvenimas:

2016 m. kovo mėn. Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (03-06)	183,-	72,-	-
Sekmadienio rinkliava (03-13)	184,-	105,-	-
Atlaidų rinkliava (03-15)	420,-	-	-
Verbų sekmadienio rinkliava (03-20)	608,-	246,-	-
Velykų nakties rinkliava (03-26)	600,-	-	-
Velykų ryto rinkliava (03-27)	911,-	608,-	121,-
ACIES šventės rinkliava (03-29)	271,-	-	-

PIRMADIENIS – POILSIO DIENA

Pirmadienis (išskyrus atlaidus, bažnytines iškilmes) – **parapijų klebono/administratoriaus ir darbuotojų poilsio diena**. Pirmadieniais neaukojamos šv. Mišios, nelaidojama, nedaroma raštinė, neatsiliepiama į telefono skambučius (paskambinę į raštinę, būsite nukreipti į balso pašto dėžutę). Norint pašarvoti mirusį, galima kreiptis į Krekenavos ir Upytės parapijos namų administratores. Dėkojame už jūsų supratingumą.

Visi tikintieji laikėsi drauge ir turėjo visa bendra. Jie kasdien sutartinai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, su džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi, garbindami Dievą, ir buvo visų žmonių mylimi. O Viešpats kasdien didino jų būrį tais, kurie ėjo į išganyką. (Apd 2, 44. 46–47)

Be į Kristų nukreiptos draugystės mūsų tikėjimo kelionė būtų daug lėtesnė, mažiau pastovi ir greičiausiai mums daug dažniau tektų parkristi ar susimauti. Kuomet turime draugystes, kuriose Kristus yra centre, mes susijungiamo su Juo taip, kaip nesusijungtume vieni patys. Kitais žodžiais tariant, mes augame tikėjimu per *santykius*.

Aš trokštu jus pamatyti, kad galėčiau perduoti šiek tiek dvasinių dovanų jums sustiprinti, tai yra drauge pasiguosti bendru jūsų ir mano tikėjimu. (Rom 1, 11–12)

Istoriškai daugelyje Amerikos parapijų draugystė ir bendrystė buvo skatinamos per įvairias broliškas draugas, sąjungas ir klubus. Šių organizacijų narių skaičius dramatiškai sumažėjo per paskutiniuosius kelis dešimtmečius ir nemažai vietų jos visai išnyko. Taip atsitiko todėl, kad greičiausiai nebebuvo aiškus jų pradinis tikslas, arba todėl, kad jų ritualai ir taisyklės neatitiko šiandieninio gyvenimo skonio. Bet kokiu atveju, kartu su jų pradingimu nukentėjo ir Bažnyčios bendruomeniškumo jausmo supratimas.

Parapijos daugelyje vietų, ypač toje šalies dalyje, kur mes gyvename, buvo daugiausia sudarytos iš kompaktiškų priemiesčių ar tankiai apgyvendintų miesto rajonų, kur kiekvienas pažinojo kiekvieną. Bendrystė ir pagalba tokioje aplinkoje buvo daug lengvesnė, negu yra įmanoma dabartiniame kultūriniame reljefe, kokiam veikia daugelis šiandienos parapijų.

Dėl šių priežasčių, kaip ir dėl precedento neturinčių gyvenimo būdo pasikeitimų: judėjimo laisvės ir technologijų, kuriuos patiria visi amerikiečiai, parapijos nebėra tie socialiniai centrai, kokiais buvo anksčiau. Pentadienio šokiai ir sekmadienio popietės parapijos piknikai daugeliui yra tiktai malonūs prisiminimai arba įdomios istorinės detalės. Bet rezultatas tas pats: vis daugiau ir daugiau parapijiečių nepažįsta vieni kitų. Gimimo parapijoje tikriausiai buvo žmonių, kurie turėjo draugų toje pačioje parapijoje, bet ne draugų parapijiečių. To akivaizdžiausias įrodymas – santuokos, krikštai ir laidotuvės. Išskyrus tuos, kurie tiesiogiai su šiomis apeigomis buvo suinteresuoti, mes retai matydavome kitų parapijiečių. Kitais žodžiais

tariant, mūsų parapijiečių draugai, kurie dalyvaudavo tose apeigose, nebuvo mūsų parapijiečiai.

Žmonės rinkdavosi Gimimo parapijoje, bet susirinkusieji nebuvo bendruomenė. Dar daugiau, daug kas parapijos kultūroje iš tiesų veikė prieš bendruomeniškumą. Tam nebuvo paskirta nei laiko, nei vietos, nebuvo ir jokio plano, kaip tą bendruomeniškumą pasiekti. Žmonės ateidavo pavėlavę ir išeidavo patys pirmi. Jie nesisveikindavo vieni su kitais; ramybės palinkėjimas buvo tik formalus veiksmas. Prisimename vieną kitų papasakotą istoriją: iš kitur apsilankęs žmogus sėdėjo šalia ponios, kuri pamaldžiai kalbėjo rožinį Mišių metu, per ramybės palinkėjimą svečias pasisuko į ją palinkėti ramybės, o ji trumpai atitraukusi akis nuo savo rožančiaus pasakė: „Aš tokiomis nesąmonėmis neužsiimu!“

Niekada nebuvo jokio emocinio ryšio tarp parapijiečių (neskaitant tos įtampos, kuri tvyrojo lauke pasistatant automobilį). Ir tas neturėtų mūsų stebinti, nes vartotojams retai rūpi kiti vartotojai.

Tokia situacija nelabai pastiprina parapijiečius ir yra žiauriai nepatraukli nutolusiems. Tikriausiai viena iš svarbiausių priežasčių, kodėl neinantys į bažnyčią neina į bažnyčią, yra tai, kad bažnyčioje jie nejaučia draugiškumo.

Nedraugiškumas taip pat nepadaeda pasiekti mūsų tikslo. Jeigu mes kviečiame žmones giliau išgyventi savo tikėjimą, tačiau nepasiūlome pagalbos šiose pastangose, tai paprasčiausiai neveikia. Jeigu mes pakviečiame juos į šiuolaikiškai kultūrai prieštaraujantį gyvenimo būdą ir išsiunčiame atgal į tą pačią kultūrą palikdami juos vienus, nieko gero iš to nebus.

Nereikia manyti, kad bendruomenė atsiranda per klaidą ar lengvai. O didelėse parapijose, kur daug žmonių, tai visai nenutiks, jeigu nebus specialiai to siekiama. Dar daugiau, atrodo, kad mūsų parapijos ateityje tik *didės*, bent jau geografiškai, dėl sujungimo, stambėjimo, resursų optimizavimo, kuris vyksta įvairiose šalies gyvenimo srityse. Kaip tai paveiks jau ir taip daugelyje vietų silpną bendruomeniškumo jausmą?

Privalome mūsų didžiules parapijas padaryti labiau asmenišką, siūlančias bendrystę ir pastovų rūpestį jos nariais. Ir bet kokio dydžio parapijose reikia skatinti santykius, kurie padeda tikintiesiems jų tikėjimo kelionėje. Technologijų amžiuje, perpildytam paviršutiniškų asmeninių santykių, turime siekti draugiškos tikėjimo bendruomenės, taip kaip istoriškai Bažnyčia ne kartą yra pasiūliusi reikiamą pagalbą vargstantiems imigrantams. Tuo pat metu mums reikia strategijos, kuri padėtų kurti bendruomenę. Tokia strategija Gimimo parapijoje yra mažos grupelės.

..... Tęsinys kitame numeryje

ATLAIDAI VADAKTĖLIUOSE

Vadaktėliuose gegužės 1 d. 14 val. bus švenčiami tituliniai šv. Jono Nepomuko atlidai. Atlaidų ir Motinos dienos proga šv. Mišiose melsimės už gyvas ir mirusias mūsų mamas, parapijos vaikai ir jaunimas parodys specialią programą. Kviečiame dalyvauti!

ATLAIDAI KREKENAVOJE

Gegužės 15 d. 12 val. Krekenavos bazilikoje švęsime kasmėnesinius Švč. M. Marijos atlidus, kuriuose ypatinga intencija melsimės už Panevėžio vyskupijos šeimas. Taipogi tą dieną švenčiamas Bažnyčios gimtadienis – Šventosios Dvasios atsiuntimas (Sekminės). Ta proga po pamaldų – parapijos piknikas gamtoje prie Krekenavos regioninio parko administracinio pastato. Kviečiame dalyvauti! (Gegužės 15 d. 10 val. šv. Mišių nebus.)

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.
Pentadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)
Atlaidų 15-omis mėn. dienomis 10 ir 12 val.
Laidotuvių atvejais (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Gegužės 1 d., birželio 5 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Gegužės 4 d. (trečiadienį) 15 val.

Trečiadieniais 18 val. parapijos namuose
vyksta **Šventojo Rašto studijos**.
Kviečiame į gilesnį Dievo žodžio pažinimą!

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje
pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.
atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pasarbinsime Viešpatį!

Antrąjį mėn. šeštadienį 12 val. – sudėtinės
šv. Mišios už mirusiuosius (aukų dėžutė kairėje
pusėje prie Marijos statulos).

Visą gegužės mėnesį ypatingai kreipiamės į mūsų
Dangiškąją Motiną Švč. M. Mariją
gegužinėse pamaldose.

Krekenavos bazilikoje šios pamaldos vyks
nuo antradienio iki ketvirtadienio 18 val.,
nuo penktadienio iki sekmadienio – po šv. Mišių.

Upytės parapijoje – kasdien 18 val.,
sekmadieniais – po šv. Mišių.

Kviečiame apsilankyti Krekenavos parapijos namuose
esančioje **bibliotekoje**. Darbo laikas: šeštadieniais ir
sekmadieniais 13–15 val. Dėl knygų pristatymo į namus
kreiptis į Marijos legiono narius ar susitarti raštinėje.

2016 m. kovą iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Leonas Vasiliauskas, 59 m.
Juozas Zalumskis, 52 m.
Antanas Adašiūnas, 54 m.
Veronika Lauraitienė, 66 m.
Palmira Svaldenienė, 72 m.
Ona Survilienė, 90 m.

Upytės parapijoje

Vyta Jurgelionienė, 53 m.
Ona Vaičiakonienė, 89 m.

**Prisiminkime
Juos maldose.**

Vadaktėlių parapijoje

Zosė Dabranavičienė, 95 m.

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Raštinė

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989
www.krekenavosbazilika.lt
el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com
sąsk. nr. LT457300010002378753
įm. kodas 191260418

Raštinės darbo laikas

I Nedirba
II 9–15 val.
III 10–15 val.
IV 9–15 val.
V 9–15 val.
VI 9–15 val.
VII Nedirba

Parapijos referentė ir vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. 8 656 39249

Krekenavos parapijos zakristijonas ir ūkvedys

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos koordiniatorius, Vadaktėlių parapijos zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos zakristijonas

Tomas Černauskas 8 656 62 142

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Inga Margevičiūtė PAMI, tel. 8 683 95325

Upytės parapijos vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė

Upytės bažnyčioje – Tadas Grybas

Balandžio mėnesiui:

- Kad smulkieji ūkininkai už savo vertingą darbą gautų
teisingą atlygį. (B)

- Kad Afrikos krikščionys politinių ir religinių konfliktų
apsuptyje liudytų meilę ir tikėjimą į Jėzų Kristų. (E)

Gegužės mėnesiui:

- Kad visose pasaulio šalyse būtų gerbiamos moterys ir
vertinamas jų svarbus indėlis visuomenės gyvenime. (B)

- Kad šeimose, bendruomenėse bei grupėse plistų Švento-
jo Rožinio maldos už evangelizaciją ir taiką praktika. (E)

Marijos legiono nariai renkasi šeštadieniais
po šv. Mišių parapijos namų bibliotekoje.